

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
ELEANOR SHARPSTON
της 25ης Απριλίου 2013¹

Υπόθεση C-638/11 P

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
κατά

Gul Ahmed Textile Mills Ltd

«Αναίρεση — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν — Αιτιώδης συνάφεια μεταξύ ντάμπινγκ και ζημίας — Γνωστοί ζημιολογικοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ — Ζήτημα αν η ζημία πρέπει να αποδίδεται ή όχι στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ»

1. Πριν από το 2002, οι εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν υπέκειντο σε τελωνειακούς δασμούς, οι οποίοι ανήλθαν τελικώς σε ποσοστό 12 %. Από το 1997, οι εισαγωγές αυτές υπέκειντο, με ορισμένες εξαιρέσεις, και σε δασμούς αντντάμπινγκ, οι οποίοι κυμαίνονταν μεταξύ 6 % και 7 %². Τον Ιανουάριο του 2002, καταργήθηκαν τόσο οι τελωνειακοί δασμοί όσο και οι δασμοί αντντάμπινγκ³. Τον Νοέμβριο του 2002, η Eurocoton⁴, ενεργώντας για λογαριασμό παραγωγών που εκπροσωπούσαν μεγάλο ποσοστό της κοινοτικής παραγωγής, υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή. Κατόπιν έρευνας επιβλήθηκε το 2004 νέος δασμός αντντάμπινγκ ύψους 13,1 %⁵.

2. Η Gul Ahmed Textile Mills Ltd (στο εξής: Gul Ahmed) είναι παραγωγός από το Πακιστάν, της οποίας τα εξαγόμενα προϊόντα δεν είχαν υπαχθεί στον προγενέστερο δασμό αντντάμπινγκ⁶. Άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι κατά τον προσδιορισμό της ζημίας δεν ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι οι εισαγωγές είχαν αυξηθεί λόγω της καταργήσεως των προγενέστερων δασμών, το οποίο ήταν άλλος γνωστός ζημιολογικός για την κοινοτική βιομηχανία παράγοντας πλην των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 7, του κανονισμού 384/96 (στο εξής: βασικός κανονισμός)⁷.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

2 — Βλ. κανονισμό (ΕΚ) 2398/97 του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού, καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν (ΕΕ L 332, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

3 — Βλ. κανονισμό (ΕΚ) 2501/2001 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2002 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004 (ΕΕ L 346, σ. 1) και κανονισμό (ΕΚ) 160/2002 του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2398/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 26, σ. 1). Όσον αφορά τον τελευταίο κανονισμό, ένας αναθεωρημένος υπολογισμός έδειξε ότι δεν είχαν ασκηθεί πρακτικές ντάμπινγκ από καμία από τις δειγματοληπτικές εξετασθείσες εταιρίες του Πακιστάν κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας (βλ. αιτιολογική σκέψη 13 του προοιμίου). Καταργήθηκαν επίσης, κατ' ουσίαν, οι δασμοί αντντάμπινγκ στις εισαγωγές από την Αίγυπτο (βλ. άρθρο 1, παράγραφος 2).

4 — Επιτροπή των Βιομηχανιών Βάμβακος και συναφών Ινών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

5 — Με τον κανονισμό (ΕΚ) 397/2004 του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν (ΕΕ L 66, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

6 — Βλ. άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 2398/97 και την αιτιολογική σκέψη 29 του προοιμίου. Ακριβέστερα, υπέκειντο σε δασμό 0,0 %.

7 — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1995, L 56, σ. 1), ο οποίος έχει πλέον καταργηθεί και αντικατασταθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 343, σ. 51).

3. Το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε αυτόν τον λόγο ακυρώσεως⁸.

4. Το Συμβούλιο άσκησε αναίρεση και, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, προβάλλει κατ' ουσίαν ότι το αποτέλεσμα της καταργήσεως των προγενέστερων δασμών δεν μπορεί να διαχωριστεί ή να διακριθεί από το αποτέλεσμα των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, στο πλαίσιο του καθορισμού της αιτιώδους συνάφειας προς τη ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Η κατάργησή τους δεν ήταν, συνεπώς, «άλλος παράγοντας πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ». Συνεπώς, το ζήτημα που τίθεται είναι εάν απαιτείται διασταλτική ή συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.

Σχετική νομοθεσία

Ο βασικός κανονισμός

5. Όπως εκθέτει στο προοίμιό του, ο βασικός κανονισμός εκδόθηκε προκειμένου να εναρμονιστούν οι κοινοτικοί κανόνες με τις τροποποιήσεις των διεθνών συμβάσεων και ιδίως της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ⁹.

6. Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού καθιερώνει την αρχή ότι δασμός αντιντάμπινγκ μπορεί να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία. Το άρθρο 1, παράγραφος 2, ορίζει ότι ένα προϊόν αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής.

7. Το άρθρο 2 θεσπίζει τις αρχές και τους κανόνες καθορισμού του ντάμπινγκ. Ορίζεται, κατ' ουσίαν, η κανονική αξία στην εγχώρια αγορά ορισμένου προϊόντος που εξάγεται από τρίτη χώρα και η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα και γίνεται δίκαιη σύγκρισή τους, λαμβανομένων υπόψη διαφόρων παραγόντων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τις μεταξύ τους διαφορές. Εάν από τη σύγκριση των σταθμισμένων μέσων όρων προκύπτει ότι η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής, η διαφορά μεταξύ των δύο είναι το περιθώριο ντάμπινγκ.

8. Το άρθρο 3 (Προσδιορισμός της ζημίας) προβλέπει, ιδίως, τα εξής:

«[...]

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας όσο και β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών είτε σε απόλυτα μεγέθη είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η κοινοτική βιομηχανία ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του

8 — Απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση).

9 — Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT) (ΕΕ L 336, σ. 103), στο παράρτημα 1Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ L 336, σ. 1).

είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

[...]

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας· σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται: το γεγονός ότι η μια βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις· το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης ικανότητας· παράγοντες επηρεάζοντες τις κοινοτικές τιμές· οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και το επίπεδο των τιμών, όπως αυτά έχουν καθοριστεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν σημαντικές.

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

[...]»¹⁰

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός

9. Η αιτιολογική σκέψη 19 του προσβαλλόμενου κανονισμού εκθέτει ότι η έρευνα για το ντάμπινγκ και τη ζημία αφορούσε την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2001 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2002 και ότι η ανάλυση των τάσεων για την εκτίμηση της ζημίας αφορούσε το χρονικό διάστημα από το 1999 έως το τέλος της περιόδου αυτής¹¹.

10 — Το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3 και 5, του βασικού κανονισμού αντιστοιχεί στο άρθρο 3.1, 3.2 και 3.4 της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, το δε άρθρο 3, παράγραφοι 6 και 7, αντιστοιχεί στο άρθρο 3.5.

11 — Η περίοδος έρευνας για τον προγενέστερο δασμό αντιντάμπινγκ ήταν από την 1η Ιουλίου 1995 έως τις 30 Ιουνίου 1996 [βλ. αιτιολογική σκέψη 10 του προοιμίου του κανονισμού (ΕΚ) 1069/97 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1997, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν (ΕΕ L 156, σ. 11)].

10. Αφού διαπιστώθηκε, με τις εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις 30 έως 102, η εφαρμογή πρακτικών ντάμπινγκ από όλους τους Πακιστανούς παραγωγούς-εξαγωγείς και η πρόκληση ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάστηκε στις αιτιολογικές σκέψεις 103 έως 118 η αιτιώδης συνάφεια. Με την αιτιολογική σκέψη 107 συνήχθη το συμπέρασμα ότι, τόσο από πλευράς όγκου όσο και τιμών, οι εισαγωγές από το Πακιστάν άσκησαν σημαντική καθοδική πίεση στην κοινοτική βιομηχανία και ότι υπήρξε σύμπτωση χρόνου μεταξύ των εισαγωγών αυτών και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία. Στις αιτιολογικές σκέψεις 108 έως 115 εξετάστηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, οι συνέπειες έξι άλλων παραγόντων: των επιδοτούμενων εισαγωγών καταγωγής Ινδίας, των εισαγωγών από τρίτες χώρες πλην της Ινδίας και του Πακιστάν, της συρρικνώσεως της ζήτησεως, των εισαγωγών από την κοινοτική βιομηχανία, των εξαγωγικών επιδόσεων της κοινοτικής βιομηχανίας και της παραγωγικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας. Με τις αιτιολογικές σκέψεις 116 έως 118, συνήχθη το συμπέρασμα ότι κανένας από τους παράγοντες αυτούς δεν κατέλυσε την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών από το Πακιστάν και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.

11. Το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού επέβαλε οριστικό δασμό αντντάμπινγκ ύψους 13,1 % στις εισαγωγές κλινοσκεπασμάτων από ίνες βαμβακιού, είτε αμιγείς είτε σύμμεικτες με τεχνητές ίνες ή λινάρι (χωρίς να αποτελεί το λινάρι τη βασική ίνα), λευκασμένων, βαμμένων ή τυπωμένων, προελεύσεως Πακιστάν και υπαγομένων σε συγκεκριμένους κωδικούς της Συνδυασμένης Ονοματολογίας¹².

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

12. Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε μόνον το τρίτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Gul Ahmed, κατά το οποίο το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι παρέλειψε να εξετάσει εάν η κατάργηση του προγενέστερου δασμού αντντάμπινγκ επί των προϊόντων από το Πακιστάν και η εφαρμογή γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων υπέρ του Πακιστάν στην αρχή του 2002 κατέλυσαν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών από το Πακιστάν και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία¹³.

13. Με τη σκέψη 53 της αποφάσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι τα ζημιογόνα αποτελέσματα των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να διαχωρίζονται και να διακρίνονται ορθώς από τα ζημιογόνα αποτελέσματα «άλλ[ων] γνωστ[ών] παρ[αγόντων] πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία». Χωρίς τον εν λόγω διαχωρισμό και την εν λόγω διάκριση, η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν θα μπορούσαν ευλόγως να συμπεράνουν ότι οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ προκαλούσαν όντως ζημία. Για τον διαχωρισμό αυτό απαιτείται συγκεκριμένη ανάλυση της φύσεως και της σημασίας των επίμαχων παραγόντων, η οποία δεν μπορεί να στηρίζεται στην απλή υπόθεση ότι οι άλλοι παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ δεν προκαλούν ζημία και δεν συντελούν στην πρόκλησή της.

12 — Αντιθέτως προς τον προγενέστερο δασμό αντντάμπινγκ, το ποσοστό ήταν το ίδιο για όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς. Ακολούθως, κατόπιν μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως, ο κανονισμός (ΕΚ) 695/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Μαΐου 2006, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 397/2004 (ΕΕ L 121, σ. 23) διαφοροποίησε το επιβαλλόμενο σε διάφορους παραγωγούς ποσοστό σύμφωνα με τα ισχύοντα γι' αυτούς διαφορετικά περιθώρια ντάμπινγκ. Ο κανονισμός αυτός δεν επανεξέτασε, εντούτοις, το ζήτημα της ζημίας ή της αιτιώδους συνάφειας.

13 — Η Gul Ahmed αμφισβήτησε, επίσης, τον νομότυπο της ενάρξεως της έρευνας, τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, τη σύγκριση μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής και τον καθορισμό της υλικής ζημίας. Τα ζητήματα αυτά δεν εξετάστηκαν από το Γενικό Δικαστήριο και δεν αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσεως.

14. Με τις σκέψεις 55 έως 59, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τη διάκριση μεταξύ εξελίξεων ή ενεργειών που συνδέονται με την αγορά (οι οποίες, κατά την άποψη του Συμβουλίου, αποτελούν άλλους παράγοντες) και τροποποιήσεων του νομοθετικού πλαισίου της αγοράς (οι οποίες, κατά την άποψη του Συμβουλίου, δεν αποτελούν άλλους παράγοντες). Η διάκριση αυτή δεν προέκυπτε από το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού ή το άρθρο 3. 5 της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, ούτε μπορούσε να συναχθεί από τυχόν κοινά χαρακτηριστικά των γνωστών παραγόντων που απαριθμούνται στις διατάξεις αυτές.

15. Πρώτον, η απαρίθμηση των παραγόντων αυτών ήταν ρητώς ενδεικτική και όχι εξαντλητική. Δεύτερον, και οι δύο διατάξεις είχαν ως σκοπό να αποφευχθεί η μη αναγκαία προστασία της εγχώριας βιομηχανίας, διασφαλίζοντας ότι οι αρνητικές συνέπειες άλλων παραγόντων που επηρεάζουν τη ζημία δεν θα καταλογίζονταν στις επίμαχες εισαγωγές. Τρίτον, εάν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι αυξημένες εισαγωγές ενός προϊόντος κατά τη λήξη των ποσοτικών περιορισμών, όταν εξετάζεται αν υφίσταται ζημία¹⁴, το ίδιο πρέπει να ισχύει και όταν εξετάζεται αν υπάρχει αιτιώδης συνάφεια σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, η κατάργηση των προγενέστερων δασμών αντιντάμπινγκ και των συνήθων τελωνειακών δασμών ήταν γνωστοί παράγοντες, τους οποίους τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έπρεπε να λάβουν υπόψη κατά την εκτίμηση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των οικείων εισαγωγών και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία. Τυχόν αντίθετο συμπέρασμα θα στερούσε από την υποχρέωση του άρθρου 3, παράγραφος 7, την πρακτική αποτελεσματικότητά της, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, είχε σαφώς τεθεί, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, το ζήτημα των συνεπειών που είχαν οι τροποποιήσεις του νομοθετικού πλαισίου.

16. Με τη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε τα εξής:

«[...] από την ανάλυση στην οποία προέβησαν, εν προκειμένω, τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν προκύπτει, ούτε ως απλή εκτίμηση, ποια ζημία θα υφίστατο η κοινοτική βιομηχανία ελλείψει οιουδήποτε ντάμπινγκ, δηλαδή ποια ζημία θα οφειλόταν απλώς και μόνο στην έναρξη ισχύος του συστήματος των γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων και στην κατάργηση των προγενέστερων δασμών αντιντάμπινγκ, από απόψεως απώλειας μεριδίου της αγοράς, μείωσης της αποδοτικότητας ή των επιδόσεων της ανωτέρω βιομηχανίας, εγκαταλείψεως των χαμηλότερων τμημάτων της αγοράς ή οιουδήποτε άλλου οικονομικού δείκτη. Ήταν κατά μείζονα λόγο αναγκαίο να αναλυθεί ο αντίκτυπος των επίμαχων μέτρων, καθόσον σε αρκετά χωρία του προσβαλλόμενου κανονισμού εκτίθεται ότι ο ανταγωνισμός στον τομέα των τιμών ήταν “σκληρός”, με αποτέλεσμα τυχόν μείωση των τιμών των εισαγωγών από Πακιστάν μετά τις εν λόγω νομοθετικές αλλαγές να μην είναι δυνατόν, κατά πάσα πιθανότητα, να αφήσει ανεπηρέαστη την κατάσταση στην αγορά.»

17. Καθόσον δεν μπορούσε να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ότι, χωρίς την επίμαχη πλάνη περί το δίκαιο, το Συμβούλιο δεν θα είχε διαπιστώσει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό στο μέτρο που αφορούσε την Gul Ahmed και, κατ’ ουσίαν, ανέπεμψε την υπόθεση στο Συμβούλιο, διότι δεν μπορούσε να υποκαταστήσει την εκτίμηση του Συμβουλίου με τη δική του. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξετάσει τους άλλους λόγους ακυρώσεως και τα άλλα επιχειρήματα που προέβαλε η Gul Ahmed.

14 — Στο σημείο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο παραθέτει, με τη σκέψη 58 της αποφάσεώς του, την απόφαση της 4ης Μαρτίου 2010, T-410/06, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial κατά Συμβουλίου [Συλλογή 2010, σ. II-879, σκέψεις 130 έως 135 (στο εξής: Foshan Golden Step)].

Σύνοψη των επιχειρημάτων που προβάλλονται κατ'αντίρρηση

18. Προς στήριξη του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, δηλαδή, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο υποστηρίζει, πρώτον, ότι οι «παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ», όπως για παράδειγμα οι εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες, η μη αποδοτικότητα των δαπανών, η συρρίκνωση της ζήτησεως και ο ανταγωνισμός μεταξύ παραγωγών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν συνδέονται εξ ορισμού με τις εν λόγω εισαγωγές. Εν προκειμένω, η κατάργηση των προγενέστερων δασμών αντντάμπινγκ και η εφαρμογή του συστήματος των προτιμήσεων για τις εισαγωγές του οικείου προϊόντος ήταν στενά συνδεδεμένες με τις εισαγωγές από το Πακιστάν που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Τούτο μπορεί να διευκόλυνε την αύξηση των εν λόγω εισαγωγών, αλλά η ζημία που οφείλεται σε αύξηση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ είναι αποτέλεσμα των εισαγωγών, και όχι των παραγόντων που διευκολύνουν την αύξηση¹⁵.

19. Δεύτερον, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου δεν ευσταθεί, εάν εξεταστεί προσεκτικά.

20. Το επιχείρημα ότι η απαρίθμηση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού δεν είναι εξαντλητική παραβλέπει την ουσία του ζητήματος. Το Συμβούλιο υποστήριξε απλώς ότι οι δύο επίμαχοι παράγοντες δεν αποτελούσαν άλλους παράγοντες κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

21. Με τη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν εξετάζεται το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι οι τροποποιήσεις του νομοθετικού πλαισίου έχουν σημασία μόνο στο μέτρο που έχουν συνέπειες στην αγορά και ότι οι δύο επίμαχοι παράγοντες είχαν ενδεχομένως συνέπειες στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, αλλά όχι στις επιδόσεις της βιομηχανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

22. Είναι αληθές ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι άλλοι γνωστοί παράγοντες και ότι σκοπός του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού είναι να διασφαλιστεί ότι η ζημία που προκαλούν άλλοι παράγοντες δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Εντούτοις, η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το άρθρο 3, παράγραφος 7, δεν διακρίνει μεταξύ εξελίξεων ή ενεργειών που συνδέονται με την αγορά και τροποποιήσεων του νομοθετικού πλαισίου παραγνωρίζει ότι οι τροποποιήσεις αυτές μπορούν να προκαλέσουν ζημία μόνο στο μέτρο που έχουν συνέπειες στην αγορά. Η μόνη προβαλλόμενη συνέπεια των δύο αμφισβητούμενων παραγόντων ήταν ότι ενδεχομένως διευκόλυναν τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ότι η όποια ζημία προκλήθηκε από τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ οφειλόταν στις εν λόγω εισαγωγές και όχι στους παράγοντες που ενδεχομένως τις διευκόλυναν και ότι, συνεπώς, οι δύο επίμαχοι παράγοντες δεν ήταν «άλλοι παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 7.

23. Η απόφαση Foshan Golden Step όντως στηρίζει την ερμηνεία του Συμβουλίου. Στην υπόθεση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα ότι η κατάργηση ποσοτικής ποσοστώσεως στρέβλωνε τα δεδομένα που αφορούσαν τη ζημία και έκρινε ότι το Συμβούλιο ορθώς έλαβε υπόψη, κατά την εκτίμηση της ζημίας, την αύξηση των εισαγωγών μετά την κατάργηση της ποσοστώσεως. Δηλαδή, στο μέτρο που η ζημία συνίσταται σε αύξηση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα μπορούν να αποδίδουν τη συνολική ζημία στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, χωρίς να είναι αναγκαίο να διαχωρίζουν και να διακρίνουν τις συνέπειες της καταργήσεως της ποσοστώσεως.

15 — Το Συμβούλιο παραθέτει την έκθεση του οργάνου επίλυσεως διαφορών του ΠΟΕ με τίτλο *Ευρωπαϊκή Ένωση – Δασμοί αντντάμπινγκ σε ορισμένα υποδήματα από την Κίνα* [στην υπόθεση WT/DS405/R, της 22ας Φεβρουαρίου 2012, «ΕΕ – Υποδήματα (Κίνα)»], στο πλαίσιο της οποίας η Κίνα υποστήριξε ότι η ΕΕ δεν είχε λάβει υπόψη την κατάργηση της προγενέστερης ποσοστώσεως στις εισαγωγές από Κίνα ως παράγοντα που προκαλεί ζημία. Το όργανο αυτό έκρινε, με τη σκέψη 7.527, ότι «ένα εξωγενές γεγονός, όπως η αύξηση μιας ποσοστώσεως εισαγωγής, η οποία επιτρέπει την αύξηση του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, δεν συνιστά αυτό καθαυτό παράγοντα που προκαλεί ζημία».

24. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παρανόησε ουσιαστικά το άρθρο 3, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού. Με τη σκέψη 84 της αποφάσεώς του, έκρινε ότι, προκειμένου τα θεσμικά όργανα να επιβάλλουν μέτρα, πρέπει να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του ντάμπινγκ και της προκληθείσας ζημίας. Εντούτοις, από το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφοι 6 και 7, και από πάγια νομολογία¹⁶ καθίσταται σαφές ότι πρέπει να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της προκληθείσας ζημίας, και όχι μεταξύ του ντάμπινγκ και της προκληθείσας ζημίας.

25. Τέλος, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου επάγεται παράλογα και ανεπίτρεπτα αποτελέσματα. Εάν οι δασμοί αντντάμπινγκ παύσουν να ισχύουν διότι η βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ζήτησε να γίνει επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος τους ή τα θεσμικά όργανα κρίνουν ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ανανεώσεως και εάν οι εισαγωγές από το οικείο κράτος που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ αυξηθούν ακολούθως σε μεγάλο βαθμό και αποσπάσουν σημαντικό μερίδιο της αγοράς από τη βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε, κατά το Γενικό Δικαστήριο, τα θεσμικά όργανα πρέπει να εξετάσουν ποιο ποσοστό της αύξησεως των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ οφείλεται στη λήξη της ισχύος των προγενέστερων δασμών και πρέπει «να διαχωρίσουν και να διακρίνουν» την προκληθείσα από την αύξηση αυτή ζημία από τη ζημία που προκαλούν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα να γίνει δεκτό ότι η λήξη της ισχύος των δασμών αντντάμπινγκ δικαιολογεί μελλοντικό ντάμπινγκ και περιορίζει τη δυνατότητα των θεσμικών οργάνων να προστατεύουν τη βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι ζημιολογικών αποτελεσμάτων. Εάν, μετά την κατάργηση των δασμών αντντάμπινγκ, επαναλαμβάνονται ή συνεχίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ, και εάν λόγω του όγκου και των τιμών των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ζημιώνεται η βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε η ζημία αυτή οφείλεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και όχι στην έλλειψη προστασίας. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση εφαρμογής δασμολογικών προτιμήσεων. Οι δασμολογικές προτιμήσεις διευκολύνουν τις εισαγωγές, αλλά σκοπός τους είναι να διευκολύνουν τις θεμιτές και όχι τις ζημιολογικές εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

26. Η *Gul Ahmed* υποστηρίζει ότι οι λόγοι που προβάλλονται προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως είναι ανακριβείς, αλυσιτελείς και νόμω αβάσιμοι.

27. Πρώτον, το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού δεν περιορίζει τους παράγοντες των οποίων τα ζημιολογικά αποτελέσματα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. Αλλά ακόμη και αν τους περιορίζει, δεν θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι η κατάργηση των προγενέστερων δασμών το 2002 ήταν στενά συνδεδεμένη με τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Αντιθέτως, ήταν αποτέλεσμα της ασκήσεως της αρμοδιότητας των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπροσθέτως, οι γενικευμένες δασμολογικές προτιμήσεις ουδόλως αφορούσαν ειδικώς τα κλινοσκεπάσματα.

28. Δεύτερον, το επιχείρημα ότι η ζημία η οποία οφείλεται στην αύξηση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ δεν απορρέει από τους παράγοντες που διευκολύνουν την αύξηση των εισαγωγών αυτών συνιστά διάλληλο συλλογισμό. Η παρατιθέμενη από το Συμβούλιο έκθεση με τίτλο *ΕΕ – Υποδήματα (Κίνα)* δεν παρέχει επαρκή αιτιολογία, αλλά διαπιστώνει αντιθέτως ότι ένα «εξωγενές γεγονός», στην εν λόγω περίπτωση η κατάργηση μιας ποσοστώσεως, μπορεί να είναι «στενά συνδεδεμένο» με τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Οι επίμαχοι εν

16 — Το Συμβούλιο παραθέτει την απόφαση της 14ης Μαρτίου 2007, T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2007, σ. II-669, σκέψεις 41 έως 46), την έκθεση της ειδικής ομάδας της ΓΣΔΕ (GATT) με τίτλο *Επιβολή δασμών αντντάμπινγκ στις εισαγωγές νωπού και διατηρημένου με απλή ψύξη σολομού Ατλαντικού από τη Νορβηγία*, ADP/87, της 27ης Απριλίου 1994, σημεία 562 έως 572, την απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, T-190/08, CHEMK και KF κατά Συμβουλίου (σκέψεις 134 έως 152) και την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ με τίτλο *Ηνωμένες Πολιτείες – Μέτρα αντντάμπινγκ σε ορισμένα προϊόντα χάλυβα θερμής έλασης από την Ιαπωνία* (WT/DS184/R, της 23ης Αυγούστου 2001, η οποία τροποποιήθηκε με την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου επιλύσεως διαφορών WT/DS184/AB/R με τίτλο *ΗΠΑ – Χάλυβας θερμής έλασης*), σημεία 216 έως 236.

προκειμένω παράγοντες μείωσαν άμεσα τη δασμολογική επιβάρυνση στην Ευρωπαϊκή Ένωση όλων των εισαγωγών κλινοσκεπασμάτων από το Πακιστάν, επηρεάζοντας άμεσα τα επίπεδα τιμών των εν λόγω εισαγωγών στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και όχι απλώς διευκολύνοντας την αύξηση του όγκου των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.

29. Τρίτον, οι επίμαχοι παράγοντες είχαν όντως άμεση επιρροή στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήταν εσκεμμένες πράξεις δημόσιας αρχής που είχαν ως άμεσο αποτέλεσμα οι παραγωγοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης να βρεθούν αντιμέτωποι με εισαγωγές στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πολύ χαμηλότερες τιμές, χωρίς οι Πακιστανοί παραγωγοί να προβούν σε οποιαδήποτε αλλαγή των τιμών *FOB* (*free on board*). Δηλαδή, οι επίμαχοι παράγοντες επηρέασαν άμεσα και αυτοτελώς τα κοινοτικά επίπεδα τιμών σε σημαντικό βαθμό.

30. Τέταρτον, το Συμβούλιο δεν εξηγεί γιατί πρέπει να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της προκληθείσας ζημίας, και όχι μεταξύ του ντάμπινγκ και της ζημίας. Ανεξαρτήτως αν οι δύο επίμαχοι παράγοντες και τα αποτελέσματά τους εξετάζονται σε σχέση με το ντάμπινγκ ή με τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξακολουθούν να αποτελούν άσκηση αρμοδιότητας εκ μέρους των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες είχαν καθαυτές άμεσες συνέπειες στους οικονομικούς δείκτες που λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας.

31. Τέλος, η αίτηση αναιρέσεως παρερμηνεύει τις συνέπειες της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, προβαίνοντας σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των τροποποιήσεων του νομοθετικού πλαισίου. Η κατάργηση του προγενέστερου δασμού αντίντάμπινγκ δεν αποτελούσε λήξη της ισχύος του δασμού αυτού, αλλά διόρθωση της άκυρης επιβολής του μετά τη διαπίστωση ότι δεν συνέτρεχε στην πραγματικότητα περίπτωση ντάμπινγκ. Ούτε η παροχή ειδικών δασμολογικών προτιμήσεων διευκόλυνε απλώς τις εισαγωγές, αλλά μείωσε άμεσα τα επίπεδα τιμών των εισαγωγών στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξαρτήτως των ενεργειών των Πακιστανών παραγωγών εξαγωγέων.

32. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ουδόλως συνεπάγεται ότι η λήξη της ισχύος των δασμών αντίντάμπινγκ δικαιολογεί μελλοντικό ζημιογόνο ντάμπινγκ ούτε περιορίζει τη δυνατότητα των θεσμικών οργάνων να προστατεύουν τη βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι των αποτελεσμάτων του εν λόγω ντάμπινγκ. Απλώς επιβάλλει να εξετάζεται το αποτέλεσμα σκόπιμων τροποποιήσεων του νομοθετικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της ασκήσεως αρμοδιότητας εκ μέρους των οργάνων της, ως αυτοτελής άλλος παράγοντας κατά την εκτίμηση των οικονομικών δεικτών της ζημίας που υφίσταται η βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τούτο ουδόλως προδιαγράφει το αποτέλεσμα της εκτιμήσεως.

33. Υποστηρίζοντας τα νομικά επιχειρήματα του Συμβουλίου, η *Επιτροπή* εξετάζει τη δομή και τη λογική του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού και ιδίως των παραγράφων 6 και 7 του άρθρου αυτού.

34. Το κρίσιμο ζήτημα όσον αφορά το άρθρο 3, παράγραφος 6, είναι εάν οι «εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ», φράση η οποία χρησιμοποιείται σ' όλο το άρθρο 3, προκαλούν ζημία και ειδικότερα εάν ο όγκος τους και/ ή τα επίπεδα τιμών ευθύνονται για τον αντίκτυπο στην κοινοτική βιομηχανία. Το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, επιβεβαιώνει ότι απαιτείται αντικειμενική ανάλυση. Όσον αφορά την τιμολόγηση, αυτό που έχει σημασία είναι τα επίπεδα τιμών αυτά καθαυτά, και όχι οι λόγοι που οδήγησαν στον συγκεκριμένο καθορισμό τους. Εν προκειμένω, το επίπεδο των τελωνειακών και άλλων εισαγωγικών δασμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν παράγοντας που επηρέαζε την επιλογή του επιπέδου τιμών (καθόσον ο εξαγωγέας είχε προφανώς επιλέξει να μην αυξήσει την τιμή εργοστασίου προκειμένου να επωφεληθεί από τους μειωμένους δασμούς). Εάν τόσο η τιμή όσο και οι λόγοι που την επηρεάζουν θεωρούνταν παράγοντες ως προς τους οποίους υπάρχει αιτιώδης συνάφεια, τούτο θα συνιστούσε ένα είδος διπλού υπολογισμού.

35. Συνεπώς, οι «άλλοι παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» του άρθρου 3, παράγραφος 7, πρέπει να είναι άλλοι παράγοντες πλην του όγκου και/ή των επιπέδων τιμών των εν λόγω εισαγωγών ή των παραγόντων ή των λόγων που τα επηρέασαν. Τούτο επιβεβαιώνεται από τα παρατιθέμενα παραδείγματα των εν λόγω παραγόντων, κανένα εκ των οποίων δεν αφορά τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή την τιμή ή τον όγκο των εν λόγω εισαγωγών. Καίτοι τα παραδείγματα είναι ενδεικτικά και όχι εξαντλητικά, από τη διατύπωσή τους προκύπτει η πρόθεση να μην εξετάζονται ζητήματα σχετικά με τις ίδιες τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

Εκτίμηση

36. Στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως αποφάσεως για την επιβολή δασμού αντντάμπινγκ, σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό και τη Συμφωνία Αντντάμπινγκ του ΠΟΕ, ακολουθείται μια σταδιακή προσέγγιση με σαφή εσωτερική λογική. Πρέπει πρώτα να διαπιστωθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ. Για τον σκοπό αυτό πρέπει να ολοκληρώνονται ένα προς ένα διάφορα στάδια. Πρέπει να καθοριστεί η κανονική αξία του επίμαχου προϊόντος και ακολούθως η τιμή εξαγωγής του και να συγκριθούν οι εν λόγω δύο τιμές προκειμένου να διαπιστωθεί, αφενός, εάν υφίσταται ντάμπινγκ και, αφετέρου, το περιθώριο ντάμπινγκ, εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση. Η διαδικασία αυτή προβλέπεται λεπτομερώς στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού. Εάν διαπιστωθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ, το άρθρο 3 προβλέπει τη διαδικασία προσδιορισμού της ζημίας. Επιβάλλεται η εξέταση διαφόρων παραγόντων προκειμένου να καθοριστεί εάν ο όγκος και/ή τα επίπεδα τιμών των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ευθύνονται για σημαντικές επιπτώσεις στην κοινοτική βιομηχανία. Εάν όντως ευθύνονται, είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προκαλούν επίσης ζημία στην κοινοτική βιομηχανία και οι σχετικές διαπιστώσεις να ληφθούν υπόψη κατά τον καθορισμό του επιπέδου τυχόν δασμού αντντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, οι άλλοι παράγοντες πρέπει να εξετάζονται μόνον όταν διαπιστώνεται ότι υφίσταται ντάμπινγκ και ότι ο όγκος και/ή τα επίπεδα τιμών των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ευθύνονται για σημαντικές επιπτώσεις στην κοινοτική βιομηχανία.

37. Με την προσφυγή της, η Gul Ahmed επέκρινε διάφορες πτυχές της διαδικασίας πριν από το στάδιο εξετάσεως άλλων παραγόντων πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα ζητήματα αυτά, διότι έκρινε ότι η ακύρωση δικαιολογούνταν επαρκώς από το γεγονός ότι δεν είχε εξεταστεί εάν η κατάργηση των προγενέστερων δασμών συνιστούσε άλλον ένα γνωστό ζημιογόνο για την κοινοτική βιομηχανία παράγοντα πλην των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ¹⁷. Συνεπώς, ακόμη κι αν γινόταν δεκτό ότι η έρευνα είχε κινηθεί προσηκόντως, ότι η κανονική αξία είχε προσδιοριστεί ορθώς και είχε συγκριθεί δίκαια με τις τιμές εξαγωγής ώστε να προκύψει ένα αξιόπιστο περιθώριο ντάμπινγκ, και ότι είχε ορθώς θεμελιωθεί η πρόκληση υλικής ζημίας από τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, το γεγονός ότι η κατάργηση των προγενέστερων δασμών δεν ελήφθη υπόψη ως άλλος γνωστός ζημιογόνος παράγοντας και δεν εξετάστηκε ως τέτοιος ήταν, κατά την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, κρίσιμο για το κύρος του προσβαλλόμενου κανονισμού.

38. Ο εν λόγω περιορισμός του περιεχομένου της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως οριοθετεί και την ίδια την αίτηση αναιρέσεως. Το Δικαστήριο πρέπει, επίσης, να λάβει ως δεδομένο ότι, αφενός, ορθώς θεμελιώθηκε η εφαρμογή πρακτικών ντάμπινγκ (από όλους τους Πακιστανούς παραγωγούς εξαγωγείς) σύμφωνα με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, η πρόκληση υλικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία από τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αποδείχθηκε προσηκόντως, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 6, του κανονισμού αυτού.

17 — Σκέψεις 84 και 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

39. Θα ήθελα, εντούτοις, να επισημάνω ότι οι ανωτέρω διαπιστώσεις ισχύουν μόνο στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως. Εάν, όπως θα προτείνω, το Δικαστήριο αποφασίσει να δεχτεί την αίτηση αναιρέσεως του Συμβουλίου και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, τα ζητήματα αυτά πρέπει να εξεταστούν και ενδεχομένως πρέπει να ακυρωθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός για έναν ή περισσότερους από τους άλλους λόγους που προέβαλε η Gul Ahmed.

40. Περαιτέρω και κατά μείζονα λόγο διότι τα ζητήματα αυτά δεν αμφισβητήθηκαν πρωτοδίκως από την Gul Ahmed, πρέπει να γίνει δεκτό στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως ότι το Συμβούλιο ορθώς εξέτασε αυτούς τους άλλους παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, τους οποίους έκρινε σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, και ορθώς συνήγαγε το συμπέρασμα ότι κανένας εξ αυτών δεν κατέλυσε την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών από το Πακιστάν και της υλικής ζημιάς που προκάλεσαν οι εν λόγω εισαγωγές στην κοινοτική βιομηχανία. Στους παράγοντες που εξετάστηκαν συγκαταλέγονται οι συνέπειες των επιδοτούμενων εισαγωγών από την Ινδία, των εισαγωγών από τρίτες χώρες πλην της Ινδίας και του Πακιστάν και των εισαγωγών από την κοινοτική βιομηχανία. (Καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός είχε ήδη καταλήξει στο συμπέρασμα ότι όλοι οι Πακιστανοί παραγωγοί εξαγωγείς εφάρμοζαν πρακτικές ντάμπινγκ¹⁸, δεν υπήρχαν, βάσει αυτού, *εισαγωγές από το Πακιστάν που να μην αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ*, οι οποίες θα μπορούσαν επίσης να έχουν εξεταστεί.) Οι εν λόγω συνέπειες επηρεάστηκαν επίσης, σε διαφορετικό βαθμό η καθεμία, από την κατάργηση των προγενέστερων δασμών.

41. Συνεπώς, στο μέτρο αυτό, δεν είναι, κατά τα φαινόμενα, εντελώς δικαιολογημένη η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 84 της αποφάσεώς του, ότι από την ανάλυση των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν προέκυψε ποια ζημία θα υφίστατο η κοινοτική βιομηχανία, ελλείψει ντάμπινγκ, ως αποτέλεσμα απλώς της καταργήσεως των προγενέστερων δασμών.

42. Αφενός, *εξετάστηκε* αν υφίστατο (ή δεν υφίστατο) ζημία στο πλαίσιο άλλων περιστάσεων που επίσης επηρεάστηκαν από την κατάργηση και διαπιστώθηκε ότι δεν καταλυόταν η επίμαχη αιτιώδης συνάφεια.

43. Αφετέρου, οι άλλοι παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εξετάζονται μόνον όταν έχει ήδη διαπιστωθεί ότι υφίσταται ντάμπινγκ και ότι έχει προκληθεί ζημία στην κοινοτική βιομηχανία από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Η ύπαρξη ντάμπινγκ και η πρόκληση ζημιάς από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ είναι προϋπόθεση της εν λόγω εξετάσεως, η οποία αφορά τους παράγοντες που προκαλούν ζημία κατά το ίδιο χρονικό διάστημα με τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, με σκοπό τον διαχωρισμό και τη διάκριση των συνεπειών τους. Στο πλαίσιο αυτό, δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό η εξέταση των παραγόντων που θα μπορούσαν να προκαλέσουν ζημία, ελλείψει ντάμπινγκ και εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

44. Εντούτοις, το Συμβούλιο δέχεται ότι η κατάργηση των προγενέστερων δασμών δεν εξετάστηκε άμεσα ως αυτοτελής παράγοντας, ακόμη και αν ελήφθη εμμέσως υπόψη κατά την εξέταση των άλλων παραγόντων πλην των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Αυτό που αμφισβητεί το Συμβούλιο είναι η αναγκαιότητα μιας τέτοιας άμεσης και αυτοτελούς εξετάσεως.

18 — Βλ. την αιτιολογική σκέψη 70 του προοιμίου.

45. Δεν αμφισβητείται, επίσης, ότι τα ζημιογόνα αποτελέσματα των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να διαχωρίζονται και να διακρίνονται ορθώς από τα αποτελέσματα των άλλων γνωστών παραγόντων που προκαλούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία και ότι, χωρίς τον εν λόγω διαχωρισμό και την εν λόγω διάκριση, δεν θα υπήρχε καμία λογική βάση για τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προκάλεσαν όντως τη (συνολική) ζημία¹⁹.

46. Το ζήτημα είναι αν είναι ορθός ο διαχωρισμός και η διάκριση των συνεπειών της καταργήσεως των προγενέστερων δασμών από τις συνέπειες των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή αν πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι εν λόγω δύο κατηγορίες συνεπειών είναι τόσο άρρηκτα συνδεδεμένες ώστε να είναι απρόσφορος ο διαχωρισμός και η διάκρισή τους.

47. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπογράμμισαν τη διαφορά μεταξύ «ντάμπινγκ» και «εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» στην αλληλουχία του βασικού κανονισμού. Συμφωνώ ότι η διαφορά είναι σημαντική.

48. Το ντάμπινγκ, όπως ορίζει το άρθρο 2 τόσο της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ όσο και του βασικού κανονισμού, είναι αποτέλεσμα της στρατηγικής επιλογής ενός εξαγωγέα. Απλούστατα, ο εξαγωγέας αποφασίζει να πωλήσει προϊόντα, τα οποία προορίζονται για εξαγωγή σε μία ή περισσότερες αγορές, σε τιμή σημαντικά χαμηλότερη της τιμής που θα χρέωνε κανονικά στην αγορά προελεύσεώς τους, προσδοκώντας ότι θα αποκομίσει εμπορικό πλεονέκτημα. Ασφαλώς, η τιμή του εξαγωγέα υπολογίζεται, τουλάχιστον αρχικώς, έτσι ώστε να διασφαλίζεται μια πλεονεκτική τιμή αγοράς στο κράτος εισαγωγής. Συνεπώς λαμβάνονται υπόψη τυχόν εφαρμοστέοι εισαγωγικοί δασμοί. Σε περίπτωση καταργήσεως των εισαγωγικών δασμών, ο εξαγωγέας μπορεί να αναπροσαρμόσει τη στρατηγική του προκειμένου να αντλήσει το μέγιστο πλεονέκτημα από το νέο περιθώριο χειρισμών. Τούτο δεν επηρεάζει, εντούτοις, το ζήτημα εάν υφίσταται ή όχι ντάμπινγκ.

49. Τα πωλούμενα κατ' αυτόν τον τρόπο προϊόντα καθίστανται *εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ* στο κράτος εισαγωγής. Εάν η τιμή κτήσεώς τους στο κράτος εισαγωγής είναι σημαντικά χαμηλότερη από την τιμή στην οποία η εγχώρια βιομηχανία μπορεί να πωλεί ομοειδή προϊόντα, και εάν είναι σημαντικός ο όγκος των εισαγωγών, τότε είναι πιθανό η εγχώρια βιομηχανία να υποστεί υλική ζημία, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ και του βασικού κανονισμού.

50. Είναι, συνεπώς, δυνατό να υφίσταται ντάμπινγκ χωρίς ζημία ή ζημία χωρίς ντάμπινγκ. Το ντάμπινγκ μπορεί να μειώσει αισθητά τις εγχώριες τιμές στο κράτος εισαγωγής, αλλά ο όγκος των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ μπορεί να είναι πολύ μικρός για την πρόκληση υλικής ζημίας, ή ένας εξαγωγέας μπορεί να πωλεί τα προϊόντα του σε ασυνήθιστα χαμηλή τιμή εργοστασίου προκειμένου να εισχωρήσει σε συγκεκριμένη αγορά εξαγωγής, αλλά το κόστος μεταφοράς μπορεί να είναι τόσο υψηλό ώστε το ανταγωνιστικό πλεονέκτημά του στην αγορά αυτή να μην επαρκεί ώστε να έχει σημαντική επίπτωση στην εγχώρια βιομηχανία. Αντιστρόφως, το κόστος παραγωγής στο κράτος εξαγωγής (και το κόστος μεταφοράς στο κράτος εισαγωγής) μπορεί να είναι τόσο χαμηλό ώστε ένα προϊόν να μπορεί να πωλείται για εξαγωγή σε «κανονική αξία» και να εξακολουθεί να προκαλεί υλική ζημία στην εγχώρια βιομηχανία του κράτους εισαγωγής.

51. Δασμός αντιντάμπινγκ μπορεί, εντούτοις, να επιβληθεί μόνον εάν διαπιστώνεται τόσο η ύπαρξη ντάμπινγκ όσο και η πρόκληση ζημίας. Το ντάμπινγκ και η ζημία πρέπει να διαπιστώνονται αυτοτελώς με αυτοτελείς διαδικασίες και δεν πρέπει να συγχέονται.

19 — Σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, βλ. επίσης την παρατεθείσα στην υποσημείωση 16 έκθεση με τίτλο *ΗΠΑ – Χάλυβας θερμής έλασης*, σημείο 223.

52. Όπως επισήμαναν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, η άμεση πρόκληση ζημίας στην εγχώρια βιομηχανία αποτελεί συνάρτηση τόσο της τιμής (στο κράτος εισαγωγής) όσο και του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Είναι σαφές από το όλο άρθρο 3 της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ και του βασικού κανονισμού ότι πρέπει να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας. Το ίδιο το ντάμπινγκ (πώληση για εξαγωγή σε τιμή σημαντικά κατώτερη της συνήθους τιμής στο κράτος εξαγωγής) είναι ένας (αν και ίσως ο σημαντικότερος) από τους παράγοντες προσδιορισμού, στο κράτος εισαγωγής, της τιμής των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Άλλος ένας προφανής παράγοντας είναι το κόστος μεταφοράς των προϊόντων. Ένας τρίτος δε παράγοντας είναι η ύπαρξη ή μη τυχόν δασμών που βαρύνουν τα προϊόντα στο κράτος εισαγωγής (και εάν υπάρχουν, το ύψος τους). Όλοι αυτοί οι παράγοντες (και άλλοι ενδεχομένως) έχουν *άμεση* επιρροή στην *τιμή* πώλησεως στο κράτος εισαγωγής των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, η οποία με τη σειρά της προκαλεί *άμεσα* την *επίμαχη ζημία*. Εξ αυτού του λόγου, οι παράγοντες αυτοί προκαλούν *μόνον εμμέσως* τη *ζημία* αυτή, επενεργώντας σε δεύτερο στάδιο.

53. Θα ήταν παράλογο εάν, όταν διαπιστώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, ότι ο όγκος και/ή τα επίπεδα τιμών των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ευθύνονται για ορισμένες επιπτώσεις στην κοινοτική βιομηχανία, στην εξέταση βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 7, των άλλων γνωστών «παρ[αγόντων] πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» περιλαμβανόταν το ίδιο το ντάμπινγκ μεταξύ των εν λόγω παραγόντων. Ομοίως, θα ήταν αδικαιολόγητο να εκτιμώνται ως τέτοιοι άλλοι παράγοντες το χαμηλό κόστος μεταφοράς ή απλώς η μη επιβολή δασμών επί των εισαγωγών.

54. Φρονώ ότι η ανάλυση δεν μπορεί να διαφέρει σε περίπτωση αιφνίδιας μείωσης του κόστους μεταφοράς ή καταργήσεως ενός προγενεστέρως επιβληθέντος δασμού. Τα γεγονότα αυτά εξακολουθούν να διακρίνονται από την άμεση αιτία, αλλά είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τον γενεσιουργό λόγο αυτής. Εάν η απόφαση ενός παραγωγού να μειώσει την εκ του εργοστασίου τιμή πώλησεως των προϊόντων που εξάγει κατά ποσοστό (για παράδειγμα) 10 %, με αποτέλεσμα να πωλεί τα προϊόντα αυτά με ελάχιστο κέρδος ή ακόμη και με ζημία, δεν μπορεί να εκληφθεί ως άλλος παράγοντας «πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ», του οποίου τα ζημιογόνα αποτελέσματα μπορούν «να διαχωρίζονται και να διακρίνονται» από τα αποτελέσματα των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, το ίδιο πρέπει να ισχύει και για την απόφαση της αρμόδιας αρχής του κράτους εισαγωγής να καταργήσει έναν προγενεστέρως ισχύοντα τελωνειακό δασμό ύψους 12 %.

55. Με άλλα λόγια, ένας εισαγωγικός δασμός, είτε είναι μεγαλύτερος είτε μικρότερος, δεν μπορεί να έχει καμία επίπτωση στην οικεία εγχώρια βιομηχανία, εάν δεν εισάγονται όντως προϊόντα. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση καταργήσεως ή μείωσης ενός δασμού. Σε καμία περίπτωση η κατάργηση ενός δασμού επί των εισαγωγών δεν μπορεί να προκαλέσει υλική ζημία στην εγχώρια βιομηχανία, εάν δεν γίνονται εισαγωγές. Το όποιο αποτέλεσμα της είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το αποτέλεσμα των εισαγωγών των οποίων την τιμή επηρεάζει, είτε πρόκειται για εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ είτε όχι. Όταν εξετάζονται τα αποτελέσματα όλων των γνωστών εισαγωγών που αποτελούν ή δεν αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τότε έχει εξετασθεί το αποτέλεσμα της τυχόν εφαρμογής ή καταργήσεως ενός δασμού που επηρεάζει την τιμή των εν λόγω εισαγωγών.

56. Εν προκειμένω, τα θεσμικά όργανα εξέτασαν τις εισαγωγές από το Πακιστάν και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές αυτές είχαν αποτελέσει στο σύνολό τους αντικείμενο ντάμπινγκ²⁰. Το συμπέρασμα αυτό πρέπει να θεωρηθεί ορθό στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσεως. Εξέτασαν, επίσης, τα αποτελέσματα των επιδοτούμενων εισαγωγών από την Ινδία, των εισαγωγών από τρίτες χώρες πλην της Ινδίας και του Πακιστάν και των εισαγωγών από την κοινοτική βιομηχανία. Η Gul Ahmed δεν υποστήριξε ότι έπρεπε να εξεταστούν τα αποτελέσματα τυχόν άλλων εισαγωγών. Συνεπώς, είμαι της γνώμης ότι τα θεσμικά όργανα δεν είχαν τη δυνατότητα να εξετάσουν αυτοτελώς την κατάργηση των προγενέστερων δασμών ως ενδεχόμενο αυτοτελή παράγοντα που προκάλεσε κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

57. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι το αποτέλεσμα της καταργήσεως ενός δασμού εκτιμάται βάσει των συνεπειών του στις τιμές και στον όγκο των εισαγωγών οι οποίες μπορεί να αποτελούν ή όχι αντικείμενο ντάμπινγκ. Δεν μπορεί να εκτιμηθεί αυτοτελώς²¹.

58. Δεν αγνώω την ελκυστικότητα της αντίθετης απόψεως. Είναι σαφές ότι η απόφαση του νομοθέτη της Ένωσης να καταργήσει, σχεδόν κατά την ίδια περίοδο, έναν τελωνειακό δασμό και έναν δασμό αντιντάμπινγκ, οι οποίοι αμφότεροι επηρέαζαν προηγούμενως ορισμένη κατηγορία προϊόντων, προφανώς δεν συνδέεται με κανένα στοιχείο που εμπίπτει στον έλεγχο των παραγωγών των εν λόγω προϊόντων. Πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί ως «άλλος» παράγοντας πλην των πρακτικών ντάμπινγκ που εφαρμόζουν.

59. Εντούτοις, μια τέτοια απόφαση είναι ένας άλλος παράγοντας πλην του ντάμπινγκ που επηρεάζει κατά το ίδιο χρονικό διάστημα την τιμή, και συνεπώς ενδεχομένως τον όγκο, των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Δεν συνιστά άλλον παράγοντα πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ο οποίος προκαλεί κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

60. Είναι χρήσιμο, στο σημείο αυτό, να ληφθεί υπόψη ότι ένας δασμός αντιντάμπινγκ δεν αποτελεί κύρωση με σκοπό την τιμωρία του εξαγωγέα που εφαρμόζει πρακτικές ντάμπινγκ για τη συμπεριφορά του. Πρόκειται αντιθέτως για μηχανισμό που επιδιώκει (αν και με αδέξιο τρόπο) να άρει, κατά το δυνατό, μια ανισορροπία κριθείσα ως άδικη για την εγχώρια βιομηχανία. Υπό το πρίσμα αυτό, το γεγονός ότι η κατάργηση προγενέστερων δασμών δεν συνδέεται με τη συμπεριφορά των εξαγωγέων που εφαρμόζουν πρακτικές ντάμπινγκ μπορεί να θεωρηθεί ως άνευ σημασίας, όταν εκτιμάται αν τα αποτελέσματά της πρέπει να διαχωρίζονται και να διακρίνονται από τα αποτελέσματα των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

61. Τέλος, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι, εν προκειμένω, η κατάργηση των προγενέστερων δασμών επηρέασε την τιμή όχι μόνον των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, αλλά και άλλων εισαγωγών που δεν αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Διαπιστώθηκε δε η πρόκληση ζημίας από τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Όχι από τις άλλες εισαγωγές.

20 — Θα ήθελα να προσθέσω ότι, εάν υπήρχαν εισαγωγές από το Πακιστάν που δεν αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, το αποτέλεσμα της καταργήσεως των προγενέστερων δασμών θα μπορούσε όντως να είναι η δυνατότητα πωλήσεως των εν λόγω εισαγωγών σε (ακόμη) χαμηλότερες τιμές, γεγονός το οποίο θα μπορούσε ενδεχομένως να προκαλέσει ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Η κατάργηση των δασμών δεν θα μετέτρεπε, εντούτοις, τις εν λόγω εισαγωγές σε εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Ούτε θα μπορούσε, ως εκ τούτου, να αποτελέσει τη βάση επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ.

21 — Βλ., επίσης, την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ με τίτλο *Ιαπωνία – Αντισταθμιστικοί δασμοί επί των δυναμικών μνημών τυχαίας προσπελάσεως από την Κορέα* (WT/DS336/AB/R, της 17ης Δεκεμβρίου 2007, σημεία 261 επ.), σχετικά με το άρθρο 15.5 της συμφωνίας για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα (ΕΕ 1994, L 336, σ. 156), του οποίου το γράμμα απηχεί το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού. Η έκθεση απέρριψε την άποψη ότι τα αποτελέσματα των επιδοτήσεων πρέπει να διακρίνονται από τα αποτελέσματα των επιδοτούμενων εισαγωγών, υπογραμμίζοντας ότι δεν πρέπει να αποδίδονται στις εν λόγω εισαγωγές «άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των επιδοτούμενων εισαγωγών» (σημείο 267, η υπογράμμιση του πρωτοτύπου).

62. Καταλήγω, συνεπώς, στο συμπέρασμα, κατόπιν αναλύσεως των αρχών και της διαδικασίας που διέπουν την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι η κατάργηση των προγενέστερων δασμών έπρεπε να εξεταστεί ως άλλος αυτοτελής παράγοντας πλην των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, στην αλληλουχία του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.

63. Η άποψη αυτή πρέπει, εντούτοις, να εξεταστεί σε σχέση με ορισμένα άλλα συγκεκριμένα ζητήματα στα οποία παραπέμπει το Γενικό Δικαστήριο με την απόφασή του ή τα οποία έθεσαν οι διάδικοι κατ' αναίρεση.

64. Πρώτον, μπορεί να συναχθεί κάποιο συμπέρασμα από την ενδεικτική απαρίθμηση των άλλων «παρ[αγόντων] πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» που περιέχεται στο άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού;

65. Οι παράγοντες που απαριθμούνται είναι: ο όγκος και οι τιμές των εισαγωγών προϊόντων πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων καταναλώσεως, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

66. Με μόνη ενδεχομένως εξαίρεση τις «τεχνολογικές εξελίξεις», κανένας άλλος από τους ανωτέρω παράγοντες δεν είναι πιθανό να έχει αντίκτυπο στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Ειδικότερα, οι παράγοντες αυτοί δεν επηρεάζουν την τιμή στην οποία διατίθενται οι εν λόγω εισαγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία είναι ο παράγοντας που προκαλεί ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

67. Είναι αληθές ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις που καθιστούν παραγωγικότερη την εξαγωγική βιομηχανία μπορούν να επηρεάσουν την εν λόγω τιμή. Εντούτοις, καθόσον η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας (συγκρινόμενη κατ' ανάγκη με αυτή της εξαγωγικής βιομηχανίας) έπεται στην ενδεικτική απαρίθμηση, δεν μπορεί να αποτελεί το είδος των τεχνολογικών εξελίξεων για το οποίο γίνεται λόγος εν προκειμένω. Γι' αυτό συμφωνώ με την Επιτροπή ότι η φράση «τεχνολογικές εξελίξεις» δεν έχει την έννοια ότι αφορά τις εξελίξεις που επηρεάζουν τα επίπεδα τιμών αυξάνοντας την παραγωγικότητα, αλλά τις εξελίξεις που, ανεξαρτήτως των επιπέδων αυτών, καθιστούν ένα νέο προηγμένο προϊόν ελκυστικότερο από το προηγούμενο, αυξάνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις πωλήσεις του. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι διαδοχικές «γενεές» της τεχνολογίας κινητής τηλεφωνίας.

68. Η φύση των παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού στηρίζει, συνεπώς, την άποψή μου ότι στην προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη κατηγορία παραγόντων περιλαμβάνονται οι παράγοντες οι οποίοι προκαλούν ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, κατά τρόπο που δεν συνδέεται με τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και, ειδικότερα, δεν επηρεάζει τα επίπεδα τιμών τους.

69. Δεύτερον, μπορεί η αντίθετη άποψη να στηριχθεί στην απόφαση Foshan Golden Step²²;

70. Δεν το νομίζω. Αντιθέτως, συμφωνώ με το Συμβούλιο ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο προφανώς παρερμήνευσε την προηγούμενη νομολογία του. Με την απόφαση Foshan Golden Step, η προκληθείσα στην κοινοτική βιομηχανία ζημία διαπιστώθηκε για χρονικό διάστημα κατά το οποίο είχε παύσει να ισχύει ένας προγενέστερος ποσοτικός περιορισμός στις εισαγωγές. Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι η αύξηση του όγκου των εισαγωγών ως αναπόφευκτο

22 — Απόφαση προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 14, ιδίως σκέψη 134.

αποτέλεσμα της καταργήσεως του ανωτέρω περιορισμού δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τον προσδιορισμό της προκληθείσας ζημίας από τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ κατά την εν λόγω περίοδο. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι «τα κοινοτικά όργανα, εφόσον διαπιστώσουν ότι οι εισαγωγές προϊόντος υποκείμενου σε ποσοτικούς περιορισμούς αυξάνονται μετά την κατάργηση των περιορισμών αυτών, μπορούν να λάβουν υπόψη τους την αύξηση αυτή για την εκτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία». Εάν, όπως είναι εύλογο, η λογική αυτή εφαρμοσθεί και σε σχέση με τον αντίκτυπο που έχει στο επίπεδο τιμών η κατάργηση προγενέστερων δασμών, το αποτέλεσμα πρέπει να είναι ότι τυχόν μείωση των τιμών λόγω της εν λόγω καταργήσεως μπορεί να λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση της ζημίας, και όχι ότι πρέπει να θεωρείται ως αυτοτελής παράγοντας που προκαλεί επίσης ζημία. Η ίδια αιτιολογία και το ίδιο συμπέρασμα απαντάται και στην έκθεση με τίτλο *Υποδήματα (Κίνα)*²³.

71. Τρίτον, έχει σημασία το γεγονός ότι, όπως επισημαίνει η Gul Ahmed, η κατάργηση των προγενέστερων δασμών αποτελούσε «άσκηση αρμοδιότητας» των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

72. Και πάλι δεν συμφωνώ, και εξήγησα τους λόγους ανωτέρω στα σημεία 59 και 60. Η άσκηση αρμοδιότητας των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν αναμφιβόλως άλλος παράγοντας πλην του ντάμπινγκ ο οποίος επηρέασε την τιμή των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Δεν ήταν άλλος παράγοντας πλην των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, ο οποίος προκάλεσε *αυτοτελώς* ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

73. Τέλος, θα επαγόταν η επικύρωση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως παράλογα και ανεπίτρεπτα αποτελέσματα, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο;

74. Το Συμβούλιο υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, εάν η κατάργηση ενός προγενέστερου δασμού έπρεπε να θεωρηθεί ως άλλος παράγοντας πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ζημιόγonos για την κοινοτική βιομηχανία κατά το ίδιο χρονικό διάστημα με τις εν λόγω εισαγωγές, θα περιοριζόταν η δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιβάλλει περαιτέρω δασμό αντίντάμπινγκ στα προϊόντα επί των οποίων έχει παύσει να εφαρμόζεται ένας προγενέστερος δασμός αντίντάμπινγκ, διότι η λήξη της ισχύος του προγενέστερου δασμού θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι επηρεάζει την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας.

75. Δεν έχω πεισθεί πλήρως από το επιχείρημα αυτό. Το αποτέλεσμα δεν θα ήταν απαραίτητως, από νομικής απόψεως, τόσο σοβαρό όσο το παρουσιάζει το Συμβούλιο. Εάν η λήξη της ισχύος ενός προγενέστερου δασμού αντίντάμπινγκ πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία, τούτο δεν σημαίνει ότι η αιτιώδης συνάφεια καταλύεται πάντοτε από τη λήξη της ισχύος του εν λόγω δασμού. Όλα εξαρτώνται από την ορθή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και τον ορθό καθορισμό της αιτιώδους συνάφειας, με –υποθετικό– αποτέλεσμα τη μείωση κάθε νέου δασμού.

76. Εντούτοις, το γεγονός ότι δεν θεωρώ πειστικό το εν λόγω επιχείρημα του Συμβουλίου ουδόλως επηρεάζει την άποψη που έχω διαμορφώσει για άλλους λόγους. Επιπροσθέτως, φρονώ ότι το Δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη το επιχείρημα αυτό, εάν προκρίνει την αντίθετη άποψη. Εάν η Επιτροπή και το Συμβούλιο είχαν αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητά τους να επιβάλλουν εκ νέου δασμό αντίντάμπινγκ σε περίπτωση νέου ντάμπινγκ, μετά τη λήξη της ισχύος ενός προγενέστερου δασμού, θα ήταν πολύ λιγότερο πρόθυμα να επιτρέψουν εξ αρχής τη λήξη της ισχύος των δασμών, εκτός εάν τούτο ήταν απολύτως επιβεβλημένο.

23 — Βλ. υποσημείωση 15.

77. Έχω, ως εκ τούτου, σχηματίσει την ακλόνητη πεποίθηση ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι η κατάργηση των προγενέστερων δασμών έπρεπε να εξεταστεί ως άλλος αυτοτελής παράγοντας πλην των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, στην αλληλουχία του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.

78. Για τους λόγους αυτούς φρονώ ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί. Στην περίπτωση αυτή και στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί αμετακλήτως επί του τρίτου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως η Gul Ahmed, τον οποίο πρέπει συνεπώς να απορρίψει. Το Δικαστήριο δεν μπορεί, εντούτοις, να αποφανθεί επί οποιουδήποτε άλλου λόγου ή επιχειρήματος που δεν εξετάστηκε σε πρώτο βαθμό. Η υπόθεση πρέπει, επομένως, να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου τούτο να αποφανθεί επ' αυτών των άλλων λόγων και επιχειρημάτων.

Δικαστικά έξοδα

79. Εάν το Δικαστήριο δεχθεί την άποψή μου σχετικά με την αίτηση αναιρέσεως, τότε, σύμφωνα με τα άρθρα 137, 138, 140 και 184 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος Gul Ahmed πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου και η Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της. Το Γενικό Δικαστήριο πρέπει, εντούτοις, να κρίνει εκ νέου το ζήτημα της καταδίκης στα δικαστικά έξοδα του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας, υπό το πρίσμα της αποφάσεώς του επί των ζητημάτων που αναπέμπονται σ' αυτό.

Πρόταση

80. Ως εκ τούτου, φρονώ ότι το Δικαστήριο πρέπει:

- να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-199/04,
- να απορρίψει το τρίτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Gul Ahmed στην υπόθεση αυτή,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η Gul Ahmed,
- να καταδικάσει την Gul Ahmed στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου και να κρίνει ότι η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της που αφορούν την κατ' αναίρεση δίκη και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα κατά τα λοιπά.